

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 15544

гр. София, 10.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 78 СЪСТАВ, в закрито заседание на десети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ СТ. ТАНЕВА

като разгледа докладваното от МАРИЯ СТ. ТАНЕВА Гражданско дело № 20231110153652 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 126, ал. 1, вр. чл. 130 ГПК.

Образувано е по **искова молба вх. № 271161/02.10.2023 г.**, подадена от Е. Д. М., срещу Върховен касационен съд, с която претендира по реда на чл. 2в от ЗОДОВД заплащане на сумата **24 хил. лв. за период на увреждане 14.06.2023-26.09.2023 г.**, за което са изложени фактически твърдения, че противоправното поведение на ответника се изразява в нарушение на правото на ЕС, излага твърдения, че ВКС нарушава чл. 6 от ХОПЕС, чл. 5 параграф 5 от ЕКЗПЧ, чл. 9, ал. 4 от МПГПП на ООН, тъй като е незаконно задържан чрез незаконно осъждане по непредявени обвинения по дело № 102/2028 г. на АСНС и КНОХД № 1018/2019 г. на ВКС. Сочи, целенасочено неизпълнение на служебните задължения на съдиите от ВКС. Излага че ВКС нарушава задълженията си да го освободи, тъй като бил задържан по непредявено обвинение. Твърди, че ВКС извършва отказ от правосъдие. Действията на ответника го подлагали на жесток психически тормоз чрез нарушение на правото на ЕС и ООН.

С оглед задължението на съда да следи служебно за допустимостта на производството и за целите на извършване на проверка дали е налице процесуална пречка за развитие на същото, Съдът извърши служебно проверка в Единната информационна система на съдилищата, от която се установи, че по по-рано постъпила **искова молба вх. № 180594/26.06.2023 г.** е образувано **гр.д.№ 35221/2023 г. по описа на СРС**, която е висящо към настоящия момент. Горепосоченото дело е образувано по искова молба, в която са изложени *идентични твърдения* (фактическа страна на спора) както и *идентичен петитум* - заплащане на сумата 24 хил. лв. за период на увреждане 14.06.2023-26.09.2023 г. (размер на обезщетението за неимуществени вреди, както и период) и *също основание*, с тези в настоящото дело.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема, че са налице предпоставките на чл. 126, ал. 1 ГПК и настоящото производство, като

по-късно заведено, следва да бъде прекратено.

В тази разпоредбата е установена забрана за едновременно разглеждане от съда на две дела, които имат идентични страни и спорен предмет и в рамките на които се търси идентична съдебна защита. Целта на забраната е да се предотврати постановяването на противоречиви съдебни решения, съдържащи разнопосочно произнасяне по повод на едно и също спорно право или правоотношение. За да се избегне обвързването на страните с противоречива по съдържание сила на присъдено нещо, съдът, пред който е образувано по-късно заведеното дело, е длъжен да го прекрати служебно, след като констатира недопустимостта на предявения иск. Такъв е и настоящият случай.

Съдът приема, че е налице основание за прекратяване на настоящото производство на осн. чл. 126, ал. 1 ГПК като по-късно образувано. Идентитетът на страните, предмета и искането между настоящото производство и посочените по-горе производства и в частност с най-рано образуваното, известно на настоящия състав, е установен по несъмнен начин.

Исковите са предявени срещу **един и същ ответник**, в обстоятелствената част на исковите молби се **визира едно и също основание на претенцията** – *противоправното поведение на ответника ВКС, което се изразява в нарушение на правото на ЕС – излага твърдения, че ВКС нарушава чл. 6 от ХОПЕС, чл. 5 параграф 5 от ЕКЗПЧ, чл. 9, ал. 4 от МПГПП на ООН, тъй като е незаконно задържан чрез незаконно осъждане по непредявени обвинения по дело № 102/2028 г. на АСНС и КНОХД № 1018/2019 г. на ВКС. Сочи, целенасочено неизпълнение на служебните задължения на съдиите от ВКС. Излага че ВКС нарушава задълженията си да го освободи, тъй като бил задържан по непредявено обвинение. Твърди, че ВКС извършва отказ от правосъдие. Действията на ответника го подлагали на жесток психически тормоз чрез нарушение на правото на ЕС и ООН.*

Идентитет е налице и по отношение на заявеното **искане** – да се присъди обезщетение за едни и същи неимуществени вреди в размер на сума от 24 000 лева по всяко дело и за един и същ период /доколкото по иск за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди следва да се държи сметка за интегралния характер на обезщетението, с оглед което и периодът при липса на твърдения за ексцес не е индивидуализиращ претенцията белег/.

Да се приеме, че отличителен белег на исковите претенции на ищеца е входящият номер на жалбите, подадени от ищеца до ответника в един и същи ден с едно и също искане, означава да се предостави на волята на ищеца пораждаването на фактическия състав на непозволеното увреждане и това да зависи от неговите собствени действия. Ако хипотетично се допусне, че ищецът подаде в един и същи ден до конкретен държавен орган 10, 100 или 1000 искания да се извърши определено действие, означава ли това, че органът ще дължи произнасяне по всяко едно от тях, респ. произнасянето по същите ще съставлява по отношение на ищеца отделно непозволено увреждане, пораждащо за него право да претендира последиците от проявеното неправомерно бездействие. Според настоящият съдебен състав

отговорът на този въпрос е отрицателен.

По изложените съображения съдът приема, че е налице пълен идентитет между настоящото и най-рано образуваното в СРС производство /известно на настоящия докладчик/, а именно това по **гр.д. № 35221/2023 г. по описа на СРС, 120 с-в.**

Такова становище е застъпено и в Определение № 2128/13.07.2023 г. по к.гр.д. №2471/2013 г. по описа на ВКС, III ГО, 5-ти с-в, постановено по подобен на настоящия случай. С цитираното определение ВКС не е допуснал касационно обжалване на определение №.4011/28.03.2023 г. по ч.гр.д. №.2678/2023, СГС, VI-Ж с-в, с което е оставена без уважение частната жалба на Е. Д. М. срещу определение от 02.02.2023 г., постановено по гр. д. № 46805/2022 г. на СРС, 43 състав, с което производството по делото е прекратено на основание чл. 126, ал. 1 ГПК.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА на основание чл. 126, ал. 1 ГПК производството по гр.д. № 53652/2023 г. по описа на СРС, II Гражданско отделение, 78 с-в.

Определението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчване на препис на ищеца, с частна жалба, по която не се дължи държавна такса, доколкото ищецът е освободен от внасянето на такава по реда на чл. 83, ал. 2 ГПК.

Да се връчи на назначения адвокат по ЗПП.

Съдия при Софийски районен съд: _____